

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιω. 3, 13-17)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Χανόπουλο, στις 7/9/07)

1. Δεν μας ξεχνά ποτέ

Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο που μας αξίωσε να έρθουμε στην Εκκλησία, για να Τον ευχαριστήσουμε, να Τον προσκυνήσουμε και να επικαλεστούμε το έλεός Του, την χάρη Του, την στοργή Του και την αγάπη Του, ο καθένας για τον εαυτό του και για όλους τους γνωστούς και αγαπητούς μας.

Λέει, ένας μεγάλος σοφός: «Δεν έχει αξία να μάθεις τα μυστικά του σύμπαντος. Δεν έχει αξία να μάθεις πόσα είδη ζώων είναι στην ξηρά και πόσα στην θάλασσα. Δεν έχει αξία να μάθεις, πώς λειτουργεί η καρδιά και πώς ο εγκέφαλος. Αξία έχει, να μάθεις και να ξέρεις ότι ο Θεός είναι αγάπη και ότι μας αγαπάει».

Ερώτημα: Πόσο μας αγαπάει; Ποιά είναι η αγάπη του Θεού για μας;

Εμείς, οι άνθρωποι, τις περισσότερες φορές κοροϊδεύουμε ο ένας τον άλλο, με την ψεύτικη αγάπη και λέμε: «Με αγαπάει σαν το φίδι στον κόρφο του»

Όμως η Αγία Γραφή μάς λέγει: Ο Θεός μάς αγαπάει, σαν πατέρας.

Τι σημαίνει πατέρας; Το εξήγησε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, και είπε:

«Υπάρχει στον κόσμο πατέρας, που θα του ζητήσει το παιδί του ψωμί και θα του ρίξει πέτρα στο κεφάλι; Υπάρχει πατέρας, που θα του ζητήσει το παιδί του ψάρι, και θα του δώσει φίδι να το δαγκώσει και να δηλητηριαστεί; Και αν εσείς», είπε ο Κύριος, «άνθρωποι γεμάτοι πάθη και κακία, για τα παιδιά σας είσαστε πάντοτε στοργικοί και ευεργετικοί, πόσο πιο πολύ θα είναι πρόθυμος να σας ευεργετήσει ο Πατέρας σας ο ουράνιος;»

Και πάλι λέγει ο ίδιος ο Θεός: «Υπάρχει περίπτωση μια μάνα να ξεχάσει το παιδί της και να το αφήσει αφρόντιστο; Και αν ακόμη βρεθεί μάνα που θα ξεχάσει το παιδί της, Εγώ ποτέ δεν θα σας εγκαταλείψω».

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο: «Ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον» Τόσο πολύ

αγάπησε ο Θεός τους ανθρώπους... Όχι τα ζώα, ούτε τα δένδρα, ούτε τις πέτρες. Τους ανθρώπους. «Ωστε έδωκε τον Υιόν Αυτού τον Μονογενή». Τον πρόσφερε θυσία τον Υιόν Του τον Μονογενή για μας.

Ε, λοιπόν. Αν ο Θεός, δεν λυπήθηκε ούτε το Παιδί Του, για το δικό μας καλό, για να μας σώσει, είναι αυτονόητο ότι θα μας δώσει -πολύ περισσότερο- και όλα εκείνα τα «μικροπράγματα», που μας είναι χρήσιμα και ομορφαίνουν τη ζωή μας.

Υπάρχει περίπτωση να Του ζητάμε κάτι και να μη μας το δίνει;

Η απάντηση είναι: Όπως ένας πατέρας δεν αφήνει το παιδί του να κάνει στραβοδουλειές που θα το καταστρέψουν, έτσι και ο Θεός δεν μας δίνει εκείνα που Του ζητάμε «αφρόνως», δηλαδή χωρίς μυαλό και φρονιμάδα.

Αφήνει ποτέ ο πατέρας το παιδί του να μπλέξει στα ναρκωτικά, στον υπόκοσμο; Ποτέ!

Αν έχει λίγο μυαλό ο πατέρας, αφήνει να μπαίνει η αμαρτία μέσα στην καρδιά του παιδιού του; Όχι! Αλλά τι κάνει; Φροντίζει να το μαζέψει και να το κάνει άνθρωπο του Θεού.

2. Κύριος οικτίρμων και ελεήμων

Όμως, ενώ τόσο πολύ μας αγαπάει ο Θεός, εμείς τον πικραίνουμε. Φτάνουμε σε σημείο να Τον βρίζουμε και με το στόμα και με την καρδιά μας και με τις πράξεις μας. Παράδειγμα: Αμαρτία είναι να λιγουρευτεί κανείς και να φάει αρτύσιμο την Παρασκευή, ξεχνώντας ότι την ημέρα αυτή σταυρώθηκε ο Χριστός, για μας.

Αλλά πώς να το χωνέψουμε αδελφοί μου, ένας άνθρωπος να ανοίγει το στόμα του και να βλαστημάει τον Θεό, με λόγια, που αν του πει ένας άλλος για τον εαυτό του, θα τον σφάξει; Πώς να το χωνέψουμε;

Όμως ο Θεός μάς αντιμετωπίζει σαν καλός Πατέρας. Ακούστε τι λέει με το στόμα ενός Προφήτη, για μας, που ξεχνάμε το νόμο Του και προτιμάμε την αμαρτία: «Τι να σε κάνω; Πόσο πρέπει να σε τιμωρήσω, για τις πράξεις σου, για την συμπεριφορά σου, για την νοοτροπία σου; Τι πρέπει να κάνω, όταν βλέπω βρωμιές και άτακτες πράξεις από εκείνους που έπρεπε να περιμένω υπακοή και δοξολογία; Όμως, Εγώ, όταν σκέφτομαι να σε τιμωρήσω, γίνομαι άνω-κάτω. Δεν μπορώ να τα βρω με τον Εαυτό Μου. Μεταστρέφεται η καρδιά

Μου. Γυρίζει η καρδιά μου σαν σβούρα μέσα μου. Γι' αυτό «ου ποιήσω κατά την οργή μου». Δεν θέλω ποτέ να κάνω όπως με οδηγεί ο θυμός μου. Γιατί; Διότι «Θεός ειμι Εγώ και ουκ άνθρωπος» Εγώ είμαι Θεός, δεν είμαι άνθρωπος.

Ποιό είναι το γνώρισμα του ανθρώπου; Όταν τον κυριεύσει ένα πάθος, χάνει μυαλό, χάνει κρίση, χάνει συναίσθηση και κάνει τα πιο ανεπίτρεπτα πράγματα. «Εγώ όμως», λέει ο Θεός, «είμαι Θεός. Ξέρω και κυβερνάω τον εαυτό Μου. Ακόμη και θυμός να με καταλάβει, δεν τον αφήνω να με πάει όπου θέλει». Είμαι Θεός και όχι άνθρωπος.

Όταν ρώτησε ο Μωυσής τον Θεό: «πώς Σε λένε Θεέ μου;» του απάντησε: «Κύριος οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος» Βάλτε τα αυτά μαζί, για να καταλάβετε τι είναι ο Θεός.

Ποιός να μετρήσει αδελφοί μου τις ευεργεσίες του Θεού; Ποιός να συλλογιστεί την καλωσύνη Του; Και εμείς, γογγυσμό και αμαρτίες. Και το χειρότερο από όλα καταφρόνηση.

-Έλα καημένε, δεν υπάρχει τίποτε.

-Βρε, η αιώνια ζωή υπάρχει!

-Ε, και ποιός την είδε;

-Άνθρωπέ μου ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να μας σώσει από την αιώνια καταδίκη, και εσύ μιλάς σαν να μην είναι τίποτε, και λύνεις τα προβλήματα αυτά με κουβεντούλες του καφενείου;

Αυτή είναι η κατάστασή μας. Είτε πάθος σαρκικό μας καβαλήσει, είτε πάθος ψυχολογικό, είτε το μυαλό μας αρχίσει να δουλεύει σαν ξεχαρβαλωμένο ρολόι που δείχνει ότι ώρα θέλει, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: η ζωή μας γίνεται αντίθετη στο θέλημα του Θεού.

3. Κοιτάζεις το Σταυρό με τα μάτια της πίστης;

Αλλά ο Θεός έψαξε να βρει φάρμακο. Όταν έφυγε ο Ισραήλ από την Αίγυπτο, πέρασε την Ερυθρά θάλασσα. Πώς; «Σταυρόν χαράξας Μωσής επ' ευθείας, ράβδω την Ερυθράν διέτεμε». Έκανε με το ραβδί του ένα σταυρό επάνω στην Ερυθρά και άνοιξε η θάλασσα και πέρασε ο λαός ολόκληρος σαν σε ξηρά.

Και όταν ήταν στην έρημο, ενώ τους έδωσε ο Θεός μάνα και ορτύκια να

τρώνε, άρχισαν να γογγύζουν. Και τότε ήρθε η τιμωρία. Παρουσιάστηκαν φίδια, τους δάγκωναν και πέθαιναν. Αλλά ο Θεός δεν ήθελε να πεθάνουν. Και τι έκανε; Έδωσε φάρμακο.

Είπε στο Μωυσή «φτειάξε ένα στύλο και κάρφωσε πάνω ένα χάλκινο φίδι. Και πες στο λαό: Κάθε φορά που θα τους δαγκάνει φίδι, να γυρίζουν τα μάτια τους και να κοιτάζουνε αυτό το φίδι που κάρφωσες. Το θέλημά μου είναι βλέποντάς το να θεραπεύονται. Όχι με φάρμακα και με ορούς, αλλά μόνο που θα βλέπουν το φίδι, να φέρνουν στο νου τους ότι είναι δική μου ευεργεσία και θα γίνονται αμέσως καλά».

Και πραγματικά όταν τους δάγκωναν τα φίδια ήταν σαν να τους τσιμπούσαν μυίγες. Γινόντουσαν αμέσως καλά. Γιατί; Γιατί η δύναμη και η θεραπεία είναι του Θεού.

Λέει ένα τροπάριο της εορτής της Υψώσεως του Σταυρού: Όταν κάρφωσε το χάλκινο φίδι πάνω στο Σταυρό ο Μωυσής, «εγκάρσιον εν τούτω», κάρφωσε το «πήμα». Τι σημαίνει «πήμα»; Είναι το δηλητήριο που φέρνει τον θάνατο. Δηλαδή, τι κάρφωσε πάνω στο Σταυρό ο Μωυσής;

Τον θάνατο κάρφωσε! Και όποιος είχε μάτια να κοιτάζει το Σταυρό που έφτειαξε ο Μωυσής, με το χάλκινο φίδι, ο θάνατος έφευγε από κοντά του. Αλλά σαν να μην έφτανε αυτό, ήλθε ο Υιός του Θεού και ύψωσε ένα άλλο φίδι πάνω στο Σταυρό· τον εαυτό Του. Και όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, έχει ζωήν αιώνιον. Σώζεται από τον θάνατο μια για πάντα.

Διότι «ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον», τόσο πολύ αγαπάει ο Θεός τον κόσμο, «ώστε τον Υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν», ώστε όποιος στρέφει τα μάτια της καρδιάς του στο Χριστό, αποκτάει αιώνια ζωή.

Το ερώτημα είναι: Εσύ κοίταξες ποτέ τον Χριστό πάνω στο Σταυρό με πίστη;

Αν ναι, πρέπει να έχει γεμίσει ο Χριστός τον νου σου και την καρδιά σου.

Αν όχι ακόμη, φρόντισε όσο πιο γρήγορα μπορείς να Τον κοιτάξεις και να τον βάλεις στην καρδιά σου, γιατί είναι ο Θεός και σωτήρας μας.

Λέει πάλι ο Θεός: «Κατάλαβες τι είμαι Εγώ απέναντί σου; Βάλε με σφραγίδα στη καρδιά σου. Βάλε με σφραγίδα στο μπράτσο σου! Και να το δείχνεις, πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Μου και οι ευεργεσίες Μου σε σένα!»

Όταν λέμε σφραγίδα στο μέτωπο, στην καρδιά και στο μπράτσο, τι εννοούμε; Βάλε τον Χριστό στην καρδιά σου, αγάπα Τον. Έχε Τον και στο νου σου, να Τον θυμάσαι, να μην ξεχνάς τις ευεργεσίες Του. Και στο μπράτσο σου. Κάνε δηλαδή, να είναι γεμάτα τα χέρια σου και οι ενέργειές σου, από την καλωσύνη

του Χριστού, από έργα αγάπης, στοργής, πίστης.

Εμείς σήμερα, έχουμε απλοποιήσει στην χριστιανική πίστη. Νομίζουμε ότι σφραγίδα του Χριστού είναι μόνο ένα σταυρουλάκι στο στήθος μας.

Καλότυχος όμως ο άνθρωπος που όχι μόνο όταν φορά το Σταυρό του, αλλά και κάθε στιγμή επικαλείται το όνομα του Χριστού. Καλότυχος πάλι ο άνθρωπος, που χαράζει πάνω του με πίστη τον Σταυρό και έχει την δύναμή Του στην καρδιά και στο νου του.

Αυτό είναι το μήνυμα της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Αυτό είναι και το μήνυμα της σημερινής Κυριακής, πριν από την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Και αυτό είναι το μήνυμα της ζωής της Παναγίας, που γιορτάσαμε την γέννησή Της, η οποία έφερε χαρά «πάση τη οικουμένη» Γιατί; Γιατί είχε βάλλει τον Θεό και το θέλημα Του και στο κεφάλι και στην καρδιά και στα χέρια Της. Και όλα όσα έκανε, ήταν τόσο άγια και ιερά, ώστε αξιώθηκε να γίνει «Παναγία» και Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Να Την επικαλούμεθα και να έχουμε την βοήθεια της.

Σε όλους μας να δώσει ο Θεός αυτό το μεγάλο καλό: Να προχωρούμε προς τα εμπρός, ποθώντας: μεγαλύτερη αγάπη προς τον Χριστό. Περισσότερα καλά έργα. Μεγαλύτερη όρεξη στην προσπάθεια να καταλάβουμε τι είναι ο Θεός και Σωτήρας μας.

Και να μας αξιώσει ο Θεός να Τον ακολουθούμε πιο ζεστά. Αμήν.-